

4. Агарков, М. М. Проблема злоупотребления правом в советском гражданском праве [Текст] / М. М. Агарков // Известия АН СССР, Отделение экономики и права. — 1946. — №9 6. — С. 424-436.
5. Бару, М. И. О статье 1 Гражданского кодекса [Текст] / М. И. Бару // Советское государство и право. — 1958. — №9 12. — С. 117-118.
6. Кулак Н.В. Загальні тенденції державного регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності// Молодий вчений: Науковий журнал.- Вип.. № 12.1 (40) грудень, 2016 р. Херсон: Вид-во ТОВ «Видавничий дім «Гельветика», 2016.- С.129-135.

УДК 340.0

СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ФОРМУ ДЕРЖАВНОГО ПРАВЛІННЯ

Студент Д.К. Бугай, гр. БП-13

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Форма державного правління є категорією, яка формувалася під впливом різних чинників, які зумовлювали появу тієї чи іншої форми правління.

Два види форми правління як монархія та республіка не відбивають належним чином розвиток юридичної науки, не відповідають розвитку демократії та громадянського

суспільства. Поняття «монархія» і «республіка» є за своєю суттю застарілими. Введення в науковий обіг терміну «поліархія» сприяло б появі певного балансу між республікою та монархією адже ті дискусії щодо переваг монархії чи республіки є ніщо інше як відстоювання власних інтересів.

Використання поняття «поліархії» замість «республіки» при типологізації форм державного правління, мало б усунути існуючий мовно термінологічний «грецько–латинський» дисбаланс у цьому питанні, використовуючи одну мову – грецьку (μοναρχία – ρολιαρχία), яка є загальноновизнаним термінологічним джерелом державознавства, на відміну від латинської, яка вважається мовою права (правознавства), адже (республіка з лат. «res publica» - справа народу».

Монархія – влада, яка є похідною від одного суб'єкта, а правління є результатом дії теж одного державного органу – монарха; поліархія – влада, яка похідна від багатьох суб'єктів (народу), а правління є результатом колективних дій теж багатьох (більше одного)

державних органів. По-третє, терміни «монархія» та «поліархія» за своєю природою є юридичними термінами і пов'язані саме із державною владою. Поділ форм правління на республіку і монархію носить швидше політичний характер, аніж відображає порядок реалізації державної влади в країні. Такої думки притримуються С.М. Тимченко, С.К. Бостан, Н.М. Пархоменко.

Форма держави, як і її сутність та зміст, не є статичними, вони будуть завжди змінюватися та розвиватися під впливом багаття економічних, соціально-політичних, ідеологічних та інших факторів. Постійно змінюється й уявлення про них. Форма держави є комплексним інститутом конституційного права, який представляє внутрішньо узгоджену систему норм, та який регулює в їх єдності структуру та взаємовідносини основних органів держави (голови держави, парламенту, уряду), територіально-політичний устрій, головні види діяльності державного апарату та форми його зворотного зв'язку з населенням.

Елементи, які складають в теорії державознавства форму держави (форма правління, державний устрій тощо), в конституційному праві є підінститутами комплексного інституту «форма держави».

Форма правління обумовлюється конкретним розташуванням соціально-політичних сил і результатами боротьби між ними; історичними особливостями окремих країн; особливостями культури народу; впливом у країні державних процесів, у тому числі воєнних. Існує багато думок і визначень, щодо цього терміну.

Форма правління завжди була і залишається головним елементом конституційного устрою і питанням фундаментального історичного вибору для кожної нації, тому що вибір форми правління багато в чому визначає русло всього подальшого політичного розвитку, а часто, й долю демократії на цілу історичну епоху [10].

Література:

1. Шаповал В. Форма держави в конституційному праві / В. Шаповал // Вісник Конституційного суду України. – 2003. - № 2. – С. 47-58.
2. Бостан С. К. Форма державного правління в юридичній науці другої половини ХІХ – початку ХХ століть: деякі теоретико - методологічні аспекти / С. К. Бостан // Держава і право. – 2004. – № 23. – С. 78-84.
3. Кулак Н.В. Проблеми нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності в Україні// Н.В. Кулак// Матеріали міжнародної науково-практичної конференції Інститута уголовної політики и прикладной криминологии г. Кишинев, ноябрь 2016г.
4. Конституційне (державне) право зарубіжних країн : навч. посіб. / В. М. Бесчастний, О. В. Філонов, В. М. Суботін, С. М. Пашков ; за ред. В. М. Бесчастного. – К. : Знання, 2007. – 467 с.
5. Кулак Н.В. Загальні тенденції державного регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності// Молодий вчений: Науковий журнал.- Вип.. № 12.1 (40) грудень, 2016 р. Херсон: Вид-во ТОВ «Видавничий дім «Гельветика» , 2016.- С.129-135.